

Poutnický pracovní list

KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE HRÁDEK U VLAŠIMI

CHYSTÁTE SE NA POUŤ?

Všechny informace najdete na stránkách

<http://www.hradek.speaker.cz/>

© Katechetické středisko AP, 2025

O poutním místě Hrádek

Hrádek je hlavním mariánským poutním místem Podblanicka. Poutní ruch je spjatý s uctíváním gotické sochy Panny Marie Hrádecké sedící na trůnu a držící v náručí v levé ruce Jezulátko.

Dle podání ji daroval hrádeckému kostelu v roce 1540 Mikuláš Trčka, majitel velíšského panství.

Po bitvě na Bílé Hoře se začaly konat velké poutě, které se množily a mohutněly zvláště od roku 1763, kdy zde byl zázračně uzdraven rolník Ptáček z Chmelné.

Současný barokní kostel pochází z konce 17. století, ale první zmínky o něm jsou datovány od roku 1356. Po roce 1681 byla pro milostnou sochu Panny Marie přistavěna boční kaple. Hlavní oltář je barokní a pochází asi z první poloviny 18. století. Kamenná věž se třemi zvony byla původně kryta šindelem a pochází z roku 1765.

VÝZVA:

Už víme, že pro sochu Panny Marie byla postavena boční kaple. Proti ní je však vybudována druhá. Zjistěte, komu je zasvěcena! Jaký význam má tato osoba v životě Panny Marie?

Maria pomocnice

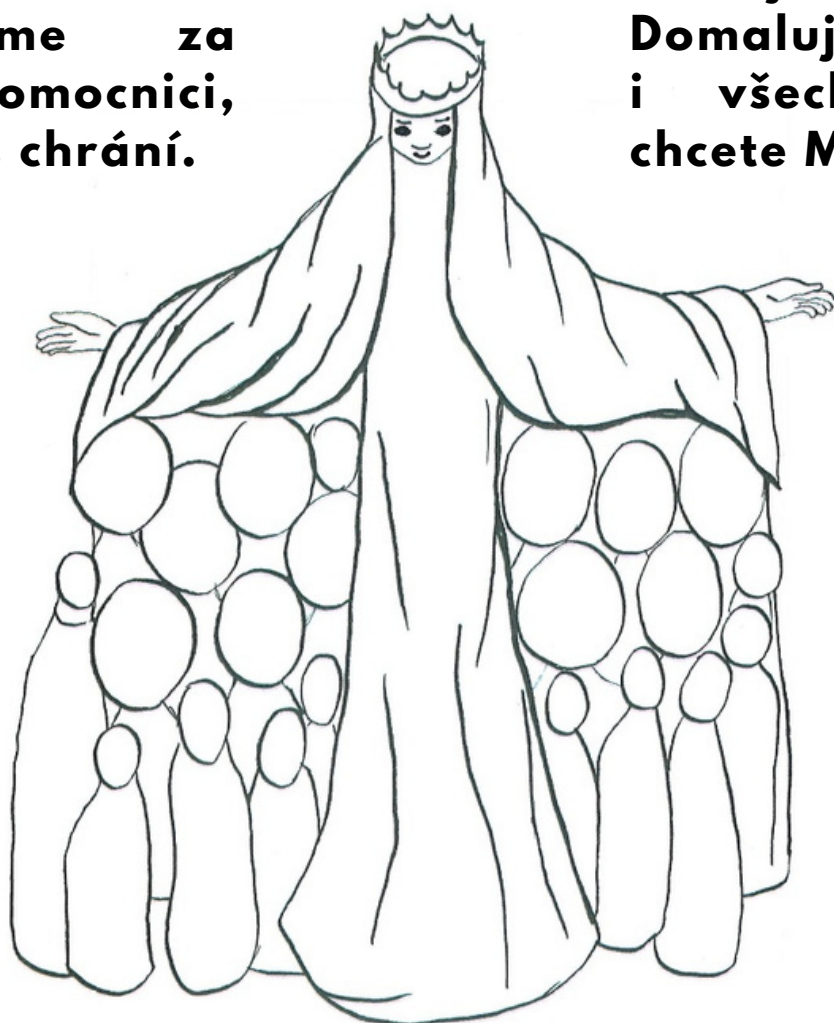
Toto poutní místo nám ukazuje důležitou věc: za to, čemu věříme, se musíme nasadit. Zdejší lidé bojovali o to, aby se zázračná socha Panny Marie vrátila do jejich kostela.

Za vlády Jiřího z Poděbrad byla totiž zdejší tvrz vypálena a soška byla odvezena do Vlašimi. Noví majitelé ji vrátili roku 1547 zpátky. Podruhé se musela stěhovat v 18. století do skříně v sakristii, protože úředníci nevěřili zázraku, který se tu údajně odehrál. Po 25 letech uspořádali zdejší obyvatelé protestní procesí, po kterém se socha Panny Marie vrátila na oltář.

VÝZVA:

My také Marii považujeme za svou pomocnici, která nás chrání.

Lidé pod pláštěm nemají obličeje. Domalujte tam sebe i všechny, které chcete Marii svěřit!

Kam se dívá Maria?

Podívejme se na tuto sochu trochu podrobněji a všimněme si několika zvláštností: Ježíšek v Mariině náručí nás jakoby vede ke konci svého pozemského života. Ruce má rozpřažené, nohy složené přes sebe jako na kříži, jeho tvář je vážná. Mariiny oči jako by se dívaly na dvě strany: jedno směrem na Ježíše, druhé směrem na nás.

Autor: <http://www.hradek.speaker.cz/>

Maria je ta, která propojuje náš všední život, naše starosti i radosti, s Bohem. Skrze ni se Bůh spojil s člověkem. Ona také stála pod křížem, když Ježíš umíral – a spolu s ním nás zachraňuje, spolu s ním nese kříž.

VÝZVA:

Zadívejme se chvíli na tuto sochu a obdivujme hloubku tohoto zobrazení. Jsme tu jen my, Maria a Ježíš. To stačí. Maria nás propojila a propojuje s Bohem. S vděčností jí za to krátce poděkujme!

Panna Maria, děkuji ti za...

Vstup dvěma branami

Celý kostel je obehnán zdí zrušeného hřbitova. Touto zdí se ke kostelu dá vstoupit dvěma branami s barokním štítem.

Tyto dvě brány by nám mohly připomenout dva úhly pohledu na lásku, které nemůžeme oddělovat od sebe: lásku k Bohu a lásku k člověku. Ať vejdeme kteroukoli branou, vždy vstoupíme do prostoru, který je společný oběma cestám. Bez lásky k Bohu a k člověku nelze postoupit na cestě víry ke zralosti. Jsou to dvě spojené nádoby.

Všimněte si, že Maria má oblečení také ve dvou výrazných barvách, které naznačují její lidský původ (červená barva), ale také Boží milost, kterou je naplněna (modrá barva). Proto se k ní také modlíme slovy: „milosti plná, Pán s tebou.”

VÝZVA:

Zamysli se nad tím, jestli máš nějaký pravidelný způsob, jak vyjadřuješ Bohu svou lásku (např. pravidelná modlitba)! Pokud ne, můžeš zkoušet různé postupy, až přijdeš na ten správný.

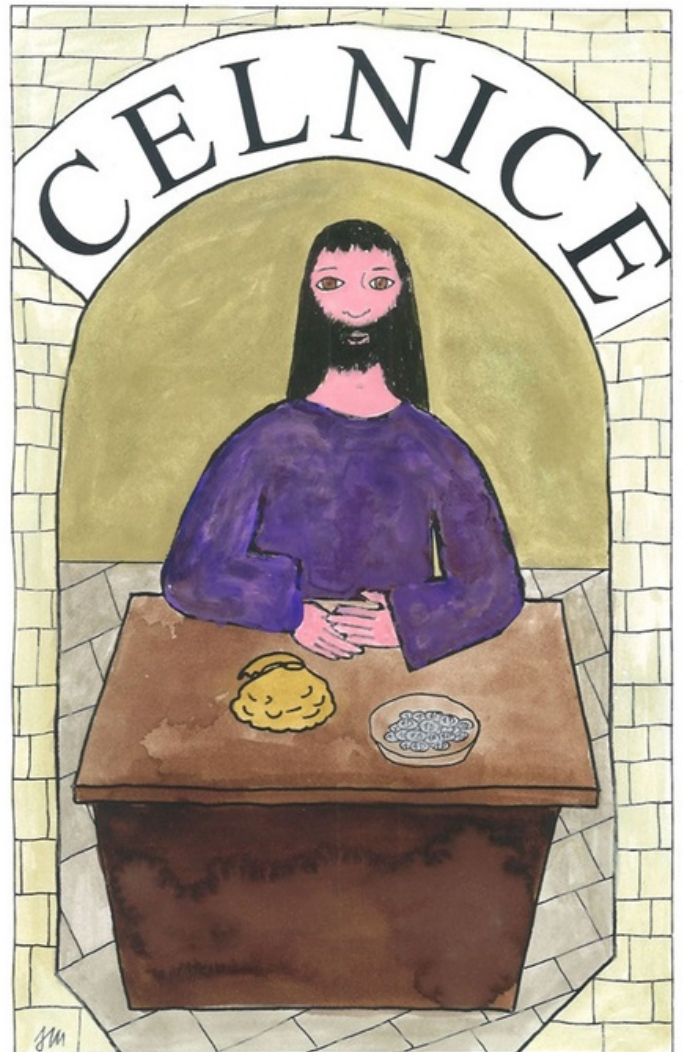
Nemáš své srdce zavřené pro někoho ve své blízkosti, kterému jsi např. ještě neodpustil, nesnažil ses na něj podívat nově – Božím pohledem?

Apoštol Matouš

Kostel v Hrádku, kde můžeme získat odpustky jubilejního roku, je zasvěcený sv. Matoušovi. Každá milost, kterou nám Bůh dává, předpokládá naší schopnost změny, obrácení.

To můžeme dobře vidět právě na příběhu apoštola Matouše. V evangeliu, které nese jeho jméno, je hodně stručně popsáno, jak se to stalo: „Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním.“ (Mt 9,9)

To znamená, že Matouš byl právě v práci, měl u sebe peníze vybrané na daních – a najednou se zvedl a šel za Ježíšem. Všechno postavení i majetek pro něj přestalo mít při setkání s Bohem cenu.

Autor: Madla Chadimová

VÝZVA:

**Zamysli se nad tím, jak se ty sám setkáváš s Bohem...
kdy a kde je to nejčastěji?**

Myslíš, že tě takové setkání dokáže nějak proměnit?

**Jak potom vypadá tvůj život a péče o druhé - a chtěl
bys, aby bylo ještě něco jinak?**

Studánka: pramen pomoci

Asi tři sta metrů od kostela se nachází studánka s léčivou vodou – pojdme se k ní podívat!

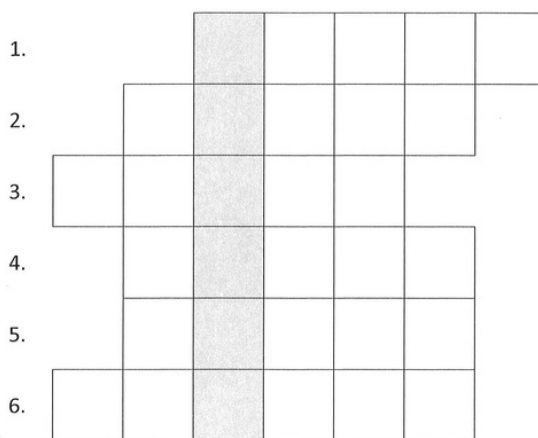
Zmiňují se o ní už staré poutní písně a je zaznamenáno několik případů uzdravení. Lidé už od pradávna věděli, že voda z podzemních pramenů má různé složení a léčebné účinky – tam, kde ji našli, např. postavili lázně.

My jako křesťané, můžeme říci, že Bůh sám do přírodních zdrojů – i do vody – vložil skrze různé prvky uzdravující sílu sloužící lidem. Proto je také pramenitá voda na posvátných místech často spojována s darem uzdravení od Boha.

VÝZVA:

Bůh uzdravuje naše nemoci – lidem dal poznat, jak je možné se léčit, a používá k tomu také lidi – lékaře. Někdy je ale dárce zdraví on sám.

Když vyluštíte křížovku a **doplníte** do řádků **slova opačného významu**, zjistíte, jak takovému uzdravení říkáme!

1. Letní
2. Brát
3. Ošklivý

4. Levý
5. Přední
6. Štědrý

Bible a voda

Biblické příběhy se často odehrávají v místech, kde je vody nedostatek, a proto tu voda má velmi významnou roli. Nic není tak závažného, jako když byl vody nedostatek, naopak déšť byl znamením Boží přízně. Proto je voda také obrazem požehnání, očištění a občerstvení pro tělo i pro duši.

Voda ve Starém zákoně znamenala také prvek nebezpečí a smrti – potopou Bůh zničil svět, Egypťané utonuli v Rudém moři a podle tehdejších představ v hlubinách žily obrovské a ničivé obludy – třeba leviatan.

Autor: Pixabay.com

Nakonec je ale voda také symbolem nového života nebo proměny: vyvolený lid – Izrael přes Rudé moře přechází a začíná úplně jiný život, Jan křtí Ježíše v řece Jordán, kde se poprvé zjevuje celá Boží Trojice a sám Ježíš nařizuje učedníkům, aby své následovníky křtili vodou – na znamení jejich velké proměny.

Autor: Pixabay.com

VÝZVA:

Můžeme si tedy u studánky nabrat do rukou trochu vody a nechat si projít hlavou tyto biblické příběhy. Pak se s ní můžeme opláchnout a v duchu si např. říci: „Pane, dej, abych byl vždy otevřený k Tvým výzvám, ke skutečné vnitřní proměně!“